

Bài 33:

ĐA-VÍT THẮNG GÔ-LI-ÁT

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên 17:1-54 ✞ ✞ ✞ **Câu Gốc:** Thi-thiên 27:1

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Nhân dịp nào Phi-li-tin tiến quân đánh Y-sơ-ra-ên? Tình trạng của dân Y-sơ-ra-ên lúc bấy giờ như thế nào? Tại sao?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Nhận định của Đa-vít về Gô-li-át như thế nào và thái độ của Đa-vít đối với Gô-li-át?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. Bởi đâu và vào đâu mà Đa-vít thắng Gô-li-át? Sự chiến thắng này nói gì với chúng ta hôm nay?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ĐA-VÍT THẮNG GÔ-LI-ÁT

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên 17:1-54

Câu gốc: “Đức Giê-hô-va là ánh sáng và là sự cứu rỗi tôi. Tôi sẽ sợ ai? Đức Giê-hô-va là đồn lũy của mạng sống tôi. Tôi sẽ hãi hùng ai?” (Thi Thiên 27:1).

Mục đích: Giúp học viên nhận biết chỉ nhờ Chúa Giê-xu, chúng ta đắc thắng ma quỷ, tội lỗi và thế gian.

KINH THÁNH ĐỌC HẰNG NGÀY

Chúa Nhật	Đấng Christ khiến chúng ta thành kẻ chiến thắng (<i>Rô-ma 8:37</i>)
Thứ Hai	Đa-vít chiến thắng tên khổng lồ (<i>I Sa-mu-ên 17:1-54</i>)
Thứ Ba	Mọi sự hiệp lại làm ích cho chúng ta (<i>Rô-ma 8:28</i>)
Thứ Tư	Sự hiện diện của Chúa đối với Đa-vít (<i>Thi Thiên 25:1-5; 28:7</i>)
Thứ Năm	Hãy sẵn sàng trên phương diện thuộc linh (<i>II Ti-mô-thê 2:21; I Phi-e-rơ 3:15</i>)
Thứ Sáu	Hãy mặc lấy binh khí của Đức Chúa Trời (<i>Ê-phê-sô 6:11-13</i>)
Thứ Bảy	Hãy mang lấy khí giới của Đức Chúa Trời (<i>Ê-phê-sô 6:14-17</i>)

Khai Triển Bài Học

Đa-vít được mời gảy đàn để an ủi Sau-lơ, nhưng khi trong nước có giặc, Sau-lơ phải ra trận, Đa-vít trở về nhà tiếp tục chăn chiên như trước.

Dân Phi-li-tin đã từng bị dân Y-sơ-ra-ên đánh hạ (I Sa-mu-ên chương 14-15), nhưng rồi họ chinh đồn và tăng cường lực lượng để đánh dân Y-sơ-ra-ên. Lần này thật dữ dội. Có lẽ họ nghe Sau-lơ đã bị Đức Chúa Trời lia bỏ, bị ác thần nhập vào làm cho tinh thần bán loạn. Đó là cơ hội tốt cho họ. Trên mặt trận thuộc linh giữa chúng ta với ma quỷ cũng vậy, xong trận này, nó bày thêm trận khác, mỗi lần một dữ dội hơn. Nó rình mò xung quanh, chờ cơ hội tốt cho nó và cơ hội đó là khi chúng ta phạm tội, mất bình an, mất ơn phước của Ngài.

I. GÔ-LI-ÁT THÁCH ĐỐ Y-SƠ-RA-ÊN (I Sa-mu-ên 17:1-11)

Trong quân đội Phi-li-tin có một tên khổng lồ, cao 3m, cầm cây lao nặng 20 ký, mặc áo giáp gần 80 ký, tên hấn là Gô-li-át. Sau-lơ dù cao hơn người Y-sơ-ra-ên từ vai trở lên cũng không nhằm gì so với hấn. Ai nấy xem hấn là vô địch. Hằng ngày, hấn đi ra thách đố dân Y-sơ-ra-ên hãy chọn một người chiến đấu cùng hấn, bên nào bại sẽ làm nô lệ cho bên thắng. Sau-lơ và quân đội Y-sơ-ra-ên thấy thân hình cao lớn của hấn và nghe giọng nói xác xược của hấn đều khiếp vía, kinh hồn.

Đối với chúng ta, ma quỷ là tên khổng lồ vô địch. Nó luôn hiện ra bằng những hình thù quái dị như bệnh tật, đói kém, bắt bớ hoạn nạn, khó khăn... để thách đố, đe dọa tiêu diệt chúng ta. Trước kẻ thù đó, con cái Chúa lo sợ, vì vậy ai nấy cần học kỹ bài học này và áp dụng cho mình.

II. ĐA-VÍT ĐẾN TRẠI QUÂN Y-SƠ-RA-ÊN (I Sa-mu-ên 17:12-30)

Đa-vít có ba anh em đã nhập ngũ đang ở trong quân đội Y-sơ-ra-ên. Một ngày nọ, cha của Đa-vít sai chàng đi tiếp tế thức ăn cho ba

anh và thăm hỏi sức khỏe của họ. Nhân cơ hội đó, Đa-vít được đến trại quân Y-sơ-ra-ên. Trong khi trò chuyện với các anh mình, Đa-vít thấy từ hàng ngũ Phi-li-tin, một tên không lồ xông ra, múa giáo để dương oai như chỗ không người, miệng hấn buông lời xác xược như bao lần trước, vì mỗi ngày hai lần, hắn đều làm vậy suốt bốn mươi ngày rồi. Mỗi lần thấy hắn ra, hết thảy người Y-sơ-ra-ên chạy trốn một cách sợ hãi. Người Y-sơ-ra-ên nói với nhau: Ai giết được tên không lồ đó sẽ được trọng thưởng. Đa-vít hỏi người đứng gần mình, được biết tình hình nguy khốn đến nơi vì tên không lồ đó nên chàng giận lắm. Đa-vít hỏi: *“Người ta sẽ đãi thế nào cho kẻ giết được người Phi-li-tin này và cất sự sỉ nhục khỏi Y-sơ-ra-ên? Vì người Phi-li-tin này, kẻ chẳng chịu phép cắt bì này, là ai, mà lại dám sỉ nhục đạo binh của Đức Chúa Trời hằng sống?”* (câu 26). Đa-vít cho rằng tên Phi-li-tin không lồ không thuộc về Chúa, ở ngoài giao ước của Ngài, hoặc hắn là ai đi nữa cũng không có phép ngạo mạn, lộng ngôn như vậy, vì không phải sỉ nhục thách đố một cá nhân, mà cả quân đội lại là quân đội của Đức Chúa Trời hằng sống, hắn đáng chết.

Người có mắt đức tin, có sự sống thuộc linh mới phân tích được một việc như thế. Phân tích được như thế mới không sợ, mới dám làm những việc lớn và khó. Người đó không nhân danh mình, hoặc nhân danh người mà làm, nhưng nhân Danh Đức Chúa Trời hằng sống. Chắc chắn do sự hướng dẫn của Chúa mà Đa-vít đã đến trại quân để phục vụ Ngài.

III. ĐA-VÍT CHẤP NHẬN SỰ THÁCH ĐỐ CỦA GÔ-LI-ÁT (I Sa-mu-ên 17:31-37)

Bị các anh khiển trách nặng vì hiểu lầm, Đa-vít bỏ qua. Mỗi quan tâm của chàng là dân sự của Chúa, Danh vinh hiển của Ngài đang bị sỉ nhục. Đa-vít không thể ngậm miệng, đứng yên. Chàng cứ lặp lại câu hỏi trước và được mọi người đáp lại bằng lời hứa của vua. Có người thuật lại cho Sau-lơ câu hỏi của Đa-vít nên Sau-lơ đòi Đa-vít đến. Câu thứ nhất Đa-vít thưa với Sau-lơ là: *“Xin chớ ai ngã lòng vì có người Phi-li-tin kia! Kẻ tôi tớ vua sẽ đi đấu địch cùng hắn”* (câu 32).

Chắc Sau-lơ ngạc nhiên, vì trong bốn mươi ngày qua, chưa có ai dám nói câu đó kể cả chính ông. Trước hoàn cảnh khó khăn, ai nấy thường cầu an như con ốc rút vào vỏ và đóng kỹ nắp lại, hoặc buông ra những lời nã nê, thất vọng, làm nhụt chí nhiều người. Sau-lơ nhìn về thư sinh của Đa-vít và khuyên chàng đừng đi. Vì chiến đấu với kẻ địch phải có sức tương đương, trong khi bên này là một kẻ chẵn chiên mộc mạc, bên kia là một chiến sĩ lão luyện, giàu kinh nghiệm nên Sau-lơ không chút hy vọng Đa-vít sẽ chiến thắng được Gô-li-át. Đa-vít giải thích rằng trong khi chẵn chiên, chàng đã từng đánh nhau với gấu và sư tử, chàng đều đắc thắng. Nếu Đức Giê-hô-va đã giúp chàng giết được gấu và sư tử, Ngài cũng sẽ giúp chàng giết được kẻ dám sỉ nhục đạo quân của Đức Chúa Trời hằng sống.

Đa-vít không liêu lĩnh, bướng bỉnh, nhưng chàng đã dẫn đo suy nghĩ theo con mắt đức tin, qua kinh nghiệm ân điển và quyền năng của Chúa. Kinh nghiệm những năm chẵn chiên đã chuẩn bị cho Đa-vít cơ hội này. Ê-xơ-tê được chọn làm hoàng hậu là chuẩn bị bà cho sự giải cứu dân Y-sơ-ra-ên. Chúa cứu chúng ta là chuẩn bị chúng ta đem Tin Lành cho đồng bào mình. Vì vậy, Đa-vít nắm chắc phần đắc thắng trong tay. Qua những lời trình bày đó, Sau-lơ không thể chối từ, mà chỉ nói: *“Hãy đi, nguyện Đức Giê-hô-va ở cùng ngươi!”* (câu 37).

IV. GIAO CHIẾN VÀ ĐẮC THẮNG (I Sa-mu-ên 17:38-54)

Gô-li-át ra trận với đầy đủ khí giới của một chiến sĩ như lao, mũ đồng, áo giáp. Trái lại, Đa-vít ra trận mặc thường phục của một kẻ chẵn chiên, tay cầm một cây gậy, vai mang một túi nhỏ trong đó có một cái bánh và năm viên đá lượm dưới khe. Đa-vít xông qua phía Gô-li-át. Thấy tướng mạo của Đa-vít, Gô-li-át vừa tức giận, vừa cười nhạo báng cách mỉa mai: *“Ta há là một con chó nên ngươi cầm gậy đến cùng ta?... Hãy lại đây, ta sẽ ban thịt ngươi cho chim trời và thú đồng”* (câu 43-44). Gô-li-át nói rất đúng theo quan điểm của hắn, vì lực lượng đôi bên quá chênh lệch như một với mười, như trứng chọi đá, như châu chấu chống

xe. Trái lại, Đa-vít không tự phô trương nhưng nói về Đức Giê-hô-va là Chúa của chiến trận, Chúa của quân đội Y-sơ-ra-ên, và Ngài là Đấng mà chàng nương tựa, tin cậy để chiến đấu. Đối với Đa-vít, đây không phải là một tai họa, bèn là một cơ hội để thế gian biết đến Đức Chúa Trời trong Y-sơ-ra-ên và chính Y-sơ-ra-ên biết rằng Đức Chúa Trời là Đấng giải cứu. Không phải Đa-vít có khả năng đắc thắng Gô-li-át, nhưng Chúa đã phó Gô-li-át vào tay Đa-vít. Đa-vít không nói như một chiến sĩ nơi trận địa, mà nói như một thầy tế lễ trước bàn thờ của Đức Chúa Trời. Trong mọi trường hợp nguy khốn, chúng ta chỉ thấy một khía cạnh, nên thường khoanh tay, bó gối chờ đợi số phận dành cho mình. Nhưng chúng ta phải bởi đức tin nhìn một khía cạnh khác, là cơ hội Chúa cho để chứng minh sự hiện hữu và quyền tể trị của Ngài.

Gô-li-át huênh hoang, tự đắc sẽ giết Đa-vít một cách dễ dàng, nhưng hắn không biết hoặc quên rằng có những người Y-sơ-ra-ên ném đá bằng trình rất giỏi có thể trúng một sợi tóc (Các Quan Xét 20:16). Khi hai bên còn cách xa nhau, cây lao của Gô-li-át chưa làm chi được thì Đa-vít đã lấy ra một viên đá, dùng trình ném mạnh về phía Gô-li-át. Viên đá trúng ngay vào giữa trán của Gô-li-át, thấu vô óc làm cho hắn ngã xuống ngay lập tức. Đa-vít liền chạy lại, lấy chính gươm của Gô-li-át, cắt đầu hắn mang về. Quân Y-sơ-ra-ên thừa thắng đuổi theo tận diệt quân Phi-li-tin.

Đa-vít đắc thắng tên khổng lồ Gô-li-át là hình ảnh Hội Thánh trải qua các thời đã đắc thắng sự cám dỗ, thử thách, bắt bớ, khó khăn nhờ tin cậy và vâng lời Chúa. Kẻ thù như Gô-li-át có thể đè bẹp bất cứ ai vô luận lúc nào, nhưng chúng ta có thể đắc thắng chúng dễ dàng trong Danh Đức Chúa Trời hằng sống. Chúng ta đã đắc thắng ma quỷ (I Giăng 2:14), đã đắc thắng tội lỗi (I Giăng 3:9), đã đắc thắng thế gian (I Giăng 5:4). Nên nhớ rằng Chúa không dành cho chúng ta phần thất bại, nhưng dành cho chúng ta phần thắng.

CÂU HỎI ÔN BÀI

- 1. Tại sao Đa-vít có dịp ra trại quân Y-sơ-ra-ên?*
- 2. Y-sơ-ra-ên làm gì trước lời thách đố của Gô-li-át?*
- 3. Tại sao Đa-vít dám nhận lời thách đố của Gô-li-át?*
- 4. Cách nào Đa-vít đã hạ sát Gô-li-át?*
- 5. Đa-vít thắng Gô-li-át là hình ảnh giữa chúng ta với ai?*